

Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA № 6. d. 20 lutego 1922 r.

13.

OKÓLNIK

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 7/II 1922 r. № Dz. 2076/III/12 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych w sprawie instrukcji dla organów Policji Państwowej pełniących służbę na kolejach.

Przesyłając do wiadomości, ogłoszenia organom wykonawczym i stosowania uzgodnioną z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i wydaną na podstawie art. 6 rozporządzenia z dn. 4 maja 1921 r. (Dz. Ust № 41, poz. 258) „Instrukcję dla organów policji państwowej, pełniących służbę na kolejach", Ministerstwo Kolei Żelaznych w powołaniu się na zarządzenie swoje z dn. 16/XII r. ub. za № 5443/III/12 przy którem rozesłano Dyrekcjom protokuł konferencji z dn. 9/XII r. b. w sprawie przedsięwzięcia środków ku ukróceniu kradzieży na kolejach, i z dn. 14 stycznia r. b. za № 5858/III/14 o wprowadzeniu z dn. 1 lutego r. b. całkowitej odpowiedzialności za zaginięcie, braki i uszkodzenia przesyłek towarowych, — zwraca uwagę i raz jeszcze podkreśla konieczność:

1. Bezzwłocznego wprowadzenia materjalnej odpowiedzialności pracowników na pokrycie całkowite lub częściowe, w zależności od rozmiaru strat, wynikłych z niedbalstwa i niedozoru.

2. Nadania jaknajszybszego przebiegu sprawom dyscyplinarnym za powstałe kradzieże i uszkodzenia z karaniem w wyniku przy udowodnionej winie lub poważnych poszlakach wydaleniem ze służby i oddaniem pod sąd.

3. Wprowadzenie premjowania policji i funkcjonarjuszów kolejowych za wykrywanie kradzieży w stosunku do wartości odzyskanych objektów.

O zarządzeniach, dokonanych w myśl niniejszego, jak również stosownie do polecenia za № 5443/III/12, przedstawią Dyrekcje szczegółowe sprawozdania.

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

INSTRUKCJA

dla organów policji państwowej, pełniących służbę na kolejach, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych, na podstawie art 6 rozporządzenia z dn. 4 maja 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. № 41 poz. 258).

Zasady ogólne.

1.

Funkcjonarjusze policji państwowej, pełniący służbę na kolejach, obowiązani są być obznajmieni z ogólnemi ustawami, przepisami, instrukcjami oraz regulaminami policyjnymi.

2.

Bezpośredni nadzór nad mieniem kolei żelaznych oraz nadzór nad przestrzeganiem obowiązujących przepisów kolejowych w obrębie terenów i linji kolejowych oraz w pociągach należy do funkcjonarjuszów kolejowych (wartowników, stróżów, portjerów, magazynierów, konduktorów i t. p.), jako wykonawczych organów władz i urzędów kolejowych.

3.

Organa policji państwowej, pełniące służbę na kolejach, winny w zakresie funkcji policyjnych być pomocne organom kolejowym w wykonywaniu przez nie w p. 2 niniejszej instrukcji określonego nadzoru, a w szczególności przez dostarczanie posterunków i obchodów, których głównem zadaniem jest zapobieganie przestępstwom, przerywanie czynów występnych i ich ujawnianie.

4.

Rozmieszczenie Komisarjatów policji na kolejach, posterunków stałych tudzież posterunków, wystawianych w miarę potrzeby przez najbliższe Komendy względnie posterunki policyjne, odnośne Komendy Policji uskuteczniają w porozumieniu z właściwemi Dyrekcjami względnie inspekcjami oraz lokalnemi władzami kolejowemi.

5.

Dyrekcjom i inspekcjom kolejowym przysługuje prawo bezpośredniego porozumiewania się z Komendami okręgowemi i powiatowemi, zaś lokalnym władzom i urzędom kolejowym z Komisarjatami i lokalnemi organami policyjnemi.

6.

W wypadkach przestępstw, dotyczących eksploatacji kolei, a popełnionych na terenach kolejowych, organa policji zawiadamiają o nich bezzwłocznie lokalne władze kolejowe, oraz prowadzą inwigilację i dochodzenie w ścisłem porozumieniu z temi władzami oraz z lokalnemi organami i Komendami policyjnemi. Dla zapewnienia sprawności policji na kolejach, komisarjaty i posterunki porozumiewają się bezpośrednio z innemi organami policji i wzajemnie okazują sobie jaknajdalej idącą pomoc

7.

W wypadkach, wymagających interwencji policji na terenach kolejowych, w szczególności zaś przy prowadzeniu inwigilacji i dochodzeń, organa policji korzystają z bezpłatnego przejazdu służbowego wszelkiemi środkami

lokomocji kolejowej, oraz z prawa bezpłatnego używania kolejowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych.

Uwaga: Szczegółowe warunki co do bezpłatnego przejazdu organów policyjnych w wypadkach powyżej wskazanych, określą specjalne przepisy.

Część szczegółowa.

8.

Do szczególnych obowiązków organów policji, pełniących służbę na kolejach należą:

a) udzielanie organom kolejowym pomocy w zakresie funkcji policyjnych przy nieporozumieniach z publicznością w sprawach przekroczeń przepisów kolejowych;
b) zapobieganie przestępstwom i ich ujawnianie przy szczególnem uwzględnieniu ochrony podróżnych i ich mienia oraz mienia kolei żelaznych;
c) zapobieganie niszczeniu lub uszkadzaniu urządzeń kolejowych;
d) współdziałanie z organami kolejowemi w akcji ratunkowej przy katastrofach kolejowych;
e) udzielanie w wypadkach uzasadnionej potrzeby ochrony przez konwoje transportów kolejowych (z wyjątkiem wojskowych) na żądanie odnośnych Dyrekcji Kolejowych, za zwrotem przez władze kolejowe kosztów djet konwojujących funkcjonarjuszów policyjnych.

9.

Funkcjonarjusz policji, pełniący służbę na danym terenie kolejowym, winien teren ten znać dokładnie. Nadto obowiązany jest znać osoby, przeznaczone do pełnienia czynności urzędowych na rzeczonym terenie, w szczególności zaś zawiadowcę stacji, ekspedytora oraz podwładny personel, z którym należy utrzymywać służbowy kontakt.

10.

W wypadkach przekroczeń obowiązujących przepisów kolejowych ze strony osób trzecich oraz w razie stawianych funkcjonarjuszom kolejowym przez osoby trzecie przeszkód w wykonywaniu ich czynności służbowych funkcjonarjusze kolejowi mogą za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy (zawiadowca stacji, ekspedytor lub ich zastępcy, urzędnik dyżurny, kierownik pociągu) dla udaremnienia oporu wzywać pomocy organów policji. Funkcjonarjusz policji winien pomocy tej bezzwłocznie udzielić.

Funkcjonarjusz policji obowiązany jest nawet bez specjalnego wezwania organu kolejowego do interwencji w wypadkach:

a) stwierdzonego oporu lub rozmyślnego przeszkadzania pracownikom kolejowym w pełnieniu służby;
b) zauważonego przekroczenia przez osoby trzecie przepisów kolejowych (np. chodzenie osób nieuprawnionych po torze kolejowym, wskakiwanie do pociągów, będących w ruchu, oraz wogóle w wypadkach popełnienia przez osoby trzecie czynów, wykraczających przeciwko porządkowi na kolejach i bezpieczeństwu publicznemu.

11.

W razie wezwania interwencji policji w wypadkach zatargu organów kolejowych — w czasie pełnienia przez nie służby — z osobami trzeciemi, funkcjonarjusz policji winien bezzwłocznie żądanej pomocy udzielić. Pomocy tej nie może odmówić nawet wówczas, gdy ma uzasadnioną wątpliwość co do prawności zarządzenia, wymagającego interwencji policji; w tym wypadku jednak winien po udzieleniu pomocy złożyć raport swej przełożonej władzy.

Gdy organa kolejowe, żądające pomocy, domagają się spełnienia czegoś wyraźnie występnego, funkcjonarjusz policji winien pomocy tej odmówić i złożyć o tem niezwłocznie raport swojej przełożonej władzy.

Uwaga. Dla bliższego zapoznania się funkcjonarjuszów policji z najważniejszymi przepisami przewozowymi podaje się w załączniku do niniejszej instrukcji wyciąg z przepisów przewozowych, pomieszczonych w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 październik 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. № 97, poz. 708 z 1921 r.).

12.

W celu zapobiegania przestępstwom, ich ujawnienia, przy szczególnem uwzględnieniu ochrony podróżnych i ich mienia oraz mienia kolei żelaznych, funkcjonarjusze policji winni:

a) na posterunkach i podczas obchodów zwracać baczną uwagę na wszystkie osoby, wałęsające się w sposób podejrzany, zwłaszcza osoby, noszące worki, paki, tłumoki i t. p. w obrębie terenów kolejowych, w szczególności zaś w okolicy magazynów, warsztatów i t. p. objektów kolejowych, miejsc (ramp) wyładunkowych i naładunkowych oraz miejsc postoju całych pociągów i pojedyńczych wagonów towarowych;
b) w razie uzasadnionego podejrzenia zwłaszcza, gdy dana osoba nie może należycie wylegitymować się z posiadanego bagażu, bagaż ten poddać rewizji. Bagaż ręczny należy rewidować w obecności jego posiadacza.

   Przedsiębranie rewizji przesyłek kolejowych może nastąpić przed nadaniem lub po wydaniu ich właścicielowi przez władze kolejowe;
c) zwracać szczególną uwagę na stacjach kolejowych na rysopis osób, poszukiwanych za zbrodnie i t. p. i starać się znać z widzenia zawodowych złodzei kolejowych.

   Jeżeli znany złodziej kolejowy lub inna osoba podejrzana wsiada do pociągu, należy natychmiast poufnie ostrzec konduktora;
d) znać i baczyć na wszystkie miejsca, umożliwiające osobom podejrzanym (przestępcom) przedostanie się przez ogrodzenie na teren stacyjny, magazynów, warsztatów, postoju całych pociągów lub pojedyńczych wagonów, oraz zwracać na te miejsca uwagę odnośnych wartowników kolejowych;
e) uważać, aby nikt nieuprawniony nie otwierał wagonów, stojących na torze kolejowym, nie wchodził do nich i niczego nie wynosił;
f) w razie zauważonego uszkodzenia sposobów zamknięcia lub zauważonej kradzieży, zabezpieczyć wagon oraz niezwłocznie zawiadomić właściwego przedstawiciela kolei, celem spisania protokułu;
g) w razie przewozu materjałów wybuchowych lub łatwopalnych, baczyć by nikt w pobliżu nie palił i nie rozniecał ognia;
h) działać w ścisłym wzajemnym kontakcie służbowym z pracownikami kolejowymi na danym terenie w szczególności z wartowni-

kami i portjerami kolejowymi, którzy mają obowiązek udzielania policji swoich spostrzeżeń i informacji w zakresie bezpieczeństwa osób i ich mienia oraz powierzonego ich pieczy mienia kolei żelaznych;

i) działać we wzajemnym kontakcie służbowym z oddziałami wywiadowczymi doraźnej kontroli, zorganizowanymi przy poszczególnych Dyrekcjach Kolejowych, w szczególności komunikować poufnie ich wywiadowcom swoje spostrzeżenia odnośnie do pracowników kolei żelaznych, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że podczas pełnienia służby dopuszczają się przestępstw zwłaszcza z chęci zysku.

13.

Funkcjonarjusze policji, pełniący służbę na kolejach winni na posterunkach i podczas obchodów zwracać baczną uwagę na stan urządzeń środków komunikacji i sygnalizacji kolejowej; w razie zauważonego uszkodzenia, zawiadamiać natychmiast właściwe organa kolejowe. Winnych uszkodzenia środków komunikacyjnych, sygnalizacji, urządzeń telefonicznych i telegraficznych, należy aresztować.

14.

W wypadkach zauważonej katastrofy kolejowej, patrolujący funkcjonarjusz policji obowiązany jest przedewszystkiem zaalarmować najbliższe organa kolejowe oraz posterunek policji, którego komendant winien niezwłocznie udać się na miejsce katastrofy, zawiadamiając o tem równocześnie Komisarza i używając odpowiedniej ilości potrzebnych do pomocy funkcjonarjuszów policji ewentualnie z sąsiednich posterunków. Ze względu na to, że akcja ratownicza należy w pierwszym rzędzie do władz kolejowych, które za jej celowe i skuteczne przeprowadzenie są odpowiedzialne, przeto organa policji obowiązane są do współdziałania w miarę możności z organami kolejowemi oraz pomagania im w czynnościach ratowniczych, unikając wszystkiego, co mogłoby doprowadzić do wzajemnych tarć i nieporozumień.

Funkcjonarjusze policji winni pomagać przy ratowaniu życia osób zagrożonych. Przed przybyciem pomocy funkcjonarjusze policji na miejscu winni czynić wszelkie możliwe wysiłki, aby osoby zagrożone zabezpieczyć oraz czuwać, aby osoby występne (złodzieje) nie mogły korzystać z zamieszania. W związku z tem policja winna baczyć, aby osoby nieupoważnione nie wchodziły na miejsce katastrofy z wyjątkiem tych, które starają się rzeczywiście ratować życie osób zagrożonych.

Najstarszy rangą funkcjonarjusz policji, obecny na miejscu katastrofy, winien objąć dowództwo nad policją oraz po koniecznem zabezpieczeniu dobra kolejowego, winien zebrać wszelkie informacje o powodach katastrofy i o okolicznościach towarzyszących katastrofie, złożyć sprawozdanie o zachowaniu się funkcjonarjuszów policji pod jego rozkazami, o czasie, w ciągu jakiego byli zajęci, przez kogo zaalarmowane zostały władze kolejowe i pogotowie ratunkowe, jakie czynności zostały rzeczywiście dokonane czy to przy wzywaniu pogotowia ratunkowego, czy przy udziale w ratowaniu lub przy innych czynnościach, oraz kiedy policja została wycofana.

15.

Organa policji państwowej, pełniące służbę na kolejach, obowiązane są w miarę możności na zlecenia odnośnych Dyrekcji Kolejowych dostarczać konwoi do poszczególnych pociągów towarowych zwłaszcza tam, gdzie bandytyzm i kradzieże kolejowe przybrały wyjątkową formę oraz w wypad-

kach, gdzie na podstawie poczynionych na odnośnych linjach obserwacji i wywiadów zachodzi możliwość dokonania kradzieży lub napadu bandyckiego na pociąg.

Powyższy obowiązek nie ma zastosowania odnośnie do transportów wojskowych

Dyrekcje Kolei Państwowych, żądające konwoju, zobowiązane są do zwrotu kosztów diet konwojujących funkcjonarjuszów policji w wysokości przewidzianej dotyczącemi rozporządzeniami i przepisami w przedmiocie djet i kosztów podróży dla funkcjonarjuszów państwowych.

Warszawa, dnia 24 stycznia 1922 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
w z. (—) *Dunikowski*

Za Ministra Kolei Żelaznych:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu.

ZAWIADOMIENIA.

Zmiany w Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji K. P. w Radomiu.

Przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji K P. w Radomiu mianuje się Dyrektora Wydziału Administracyjnego, p. Edwarda Pisarka, a zastępcą Przewodniczącego — Dyrektora Wydziału Prawnego, Stanisława Bergera.

L. I. 1237/5/22.

Mianowania:

Migocki Franciszek, komisarz Kolei Państwowych—kierownikiem działu ogólno administracyjnego i wykupu gruntów w Wydziale prawno administracyjnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

L. I. 13164/3/21.

Berger Stanisław-Józef, b. wiceprezes Sądu Okręgowego w Radomiu— dyrektorem Wydziału Prawnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu z uposażeniem według 3-go stopnia płac pracowników kolejowych.

L. Dz I. 778/3/22.

Inż. Białynicki-Birula Aleksander — inspektorem-kontrolerem Wydziału drogowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

L. I. 16018/3/21.

Inż. Wasserstrom Pinkas, st. radca Kolei Państwowych — naczelnikiem S. U. K. w Bielsku.

L. I. Dz. 10549/3/21.

Szczawiński Roman, kontraktowy radca prawny Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — wicedyrektorem Wydziału prawnego tejże Dyrekcji.

L. I. 308/3/22.

Przeniesienia na emeryturę:

Inż. Kołomyjski August, st. radca Kolei Państwowych, z dniem 1 marca 1922 r.

L. I. 16508/3/21.

Czaplicki Bolesław, wice-dyrektor Wydziału Prawnego i Wywłaszczeń Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, z dniem 1 stycznia 1922 r.

L. Dz. I. 1025/3/22.

Inż. Rotter Stanisław, st. radca i naczelnik Sekcji utrzymania kolei w Suchej w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 kwietnia 1922 r.

L. Dz. I. 16817/3/21.

Przeniesienia na własną prośbę:

Winter Edward, st. rewident, z okręgu Dyrekcji K. P. w Stanisławowie do okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku.

L. I. 17345/3/21.

Zwolnienia:

Niedźwiecki Witold, wicedyrektor Wydziału Prawnego i Ferencowicz Wacław, pomocnik naczelnika Działu karno-dyscyplinarnego w tymże Wydziale Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—na własną prośbę.

L. I. 308/3/22.

Odwołania nominacji:

Nominację inż. Wojciechowskiego Jana-Józefa na stanowisko rewizora ruchu Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—odwołuje się.

L. Dz. I. 1450/3/22.

Unieważnienia:

Legitymację urzędniczą № 18, wydaną przez Rektorat Uniwersytetu Poznańskiego, na imię bibljotekarza tegoż Uniwersytetu Doc. D-ra Ludwiki. Dobrzyńskiej-Rybickiej, uprawniającą do 50% ulgi przy przejazdach Kolejami Państwowemi, jako skradzioną, niniejszym unieważnia się.

Wzamian rzeczonej legitymacji wydano duplikat pod tym samym numerem 18.

L. Dz. 5089/III/13.
